

ת"פ 14038/03/14 - מדינת ישראל נגד איתי (סטורזי) פטורלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14038-03-14 מדינת ישראל נ' פטורלי
בפני כב' השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתי (סטורזי) פטורלי

הנאשמים

הכרעת - דין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ראומה גומא

הנאשם ובא כוחו עו"ד מרדכי סטורזי

הנאשם הואשם בגרימת רעש באמצעות מכשיר קול, עבירה לפי סעיף 2 לחוק למניעת מפגעים תשכ"א-1961, תקנה 3(א) ותקנה 17 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש) תשנ"ג-1992.

על פי כתב האישום, "ביום 2.8.13 בשעה 2:45 לערך, נשמעו בבית המגורים מוסיקה חזקה וצעקות אשר הקימו רעש בלתי סביר."

המאשימה העידה כעד יחיד את רס"מ קובי גבאי, כמו כן הוגש כראיה הדו"ח שערך השוטר, כולל תגובת הנאשם (ת/1) ותע"צ לעניין מענו של הנאשם (ת/2).

הנאשם בחר להעיד.

בהתייחס לאירוע ונסיבותיו, השוטר רשם בדו"ח "צעקות, מוסיקה מהדירה. כ-15 נערים צעירים + אלוהול, דלתות וחלונות הבית פתוחים. נשמע מחוץ לדירה. נפתחו מספר אירועי רעש מן המקום. במקום היה אלוהול. נשמעו צעקות

עמוד 1

+ מוסיקה מן הדירה של אח של נושא הדו"ח. רעש ומוסיקה מתוך דירה נשמע מחוץ לדירה. מדובר במחזיק הדירה במקום, החשוד הדומיננטי, מחזיק המקום. היה עם אלכוהול. "תגובת הנאשם בעת קבלת הדו"ח נרשמה כ: "לא הבאת לי אזהרה".

בעדותו אמר השוטר שמספר אנשים התקשרו למשטרה להתלונן על רעש במקום. בהגיעו למקום הוא הלך "בעקבות הרעש" והגיע לדירה (ע' 5 לפרוטוקול שורה 10), הוא נכנס לתוך הדירה והבחין ב"מסיבה עם אלכוהול ומוסיקה ורעש" (שם, שורה 19).

בחקירה נגדית אמר השוטר שלא היה צורך בעריכת זיכרון דברים (קרי: דו"ח פעולה - ד.פ.). הואיל ופרטי האירוע נרשמו בדו"ח. הוא אישר שלא רשם בדו"ח שנכנס לתוך הדירה. לדבריו, לא היה צורך בצילום או הקלטת האירוע באמצעות טלפון הנייד שברשותו.

לעניין מספר האנשים בדירה, אמר העד שמדובר בהערכה והוא לא ספר אותם (ע' 6 לפרוטוקול שורה 17). הוא ציין שהוא מכיר את אבי המשפחה "מאירועים קודמים", אך הכחיש שיש לו טינה כלפיו. השוטר אישר שהנאשם שאל אותו "למה לא נתת לי אזהרה?". לדבריו, מתן דו"ח באירוע רעש מבלי להסתפק באזהרה הוא בהתאם למדיניות מפקד המרחב.

לגבי מספר האנשים שהתלוננו למשטרה, העד לא היה מסוגל לומר אם אדם בודד התלונן מספר פעמים או אם היו מספר פניות למשטרה ממספר אנשים. העד לא גבה עדות מהמתלוננים וגם אינו סובר שהיה צורך לגבות עדותם או להעידם.

לטענת השוטר הוא נכנס לדירה כשהדלת הייתה פתוחה. הוא לא זוכר מה לבש הנאשם. למרות שרשם בדו"ח שהנאשם "היה עם אלכוהול" אינו זוכר שהנאשם החזיק אלכוהול בידו כשהגיע למקום "אך הייתה מסיבה עם אלכוהול" (ע' 8 לפרוטוקול שורה 1). העד אינו זוכר איזה סוג מוסיקה הוא שמע מהדירה או מהיכן נבעה המוסיקה. מעדותו עולה כי התלונה שהתקבלה על הרעש התייחסה למספר בניין והיה צורך "לזהות את הדירה הספציפית" (ע' 8 לפרוטוקול שורות 6 - 7).

לגבי החלטת השוטר לתת הדו"ח לנאשם ולא לאחד האנשים האחרים שהיו במקום, השוטר אמר שאכן ניתן היה לתת דו"ח לכל אחד מהנוכחים, אך הוא הסתפק במתן דו"ח לנאשם מפני שאמר שהוא האחראי והמחזיק בדירה.

גרסת הנאשם היא שישב עם שישה חברים בדירה כדי לציין את סיום השירות הצבאי, "היה כיבוד ושתיה ונרגילה וטלוויזיה" (ע' 9 לפרוטוקול שורה 16). לגרסתו, הם לא השמיעו מוסיקה ואין מערכת לשמיעת מוסיקה בדירה. בשעה 1:00 אחרי חצות, הם החליטו לסיים את המפגש, הנאשם פתח את הדלת כדי לצאת מהבית וראה שוטר עומד מולו. השוטר שאל אותו של מי הדירה והנאשם אמר שזאת דירה של אחיו. השוטר אמר לו שהם עשו רעש והוא צריך לרשום לו דו"ח. "אמרתי לו למה לא הבאת אזהרה, כאילו עושים רעש אז נותנים אזהרה" (ע' 9 לפרוטוקול שורה 19).

בחקירה נגדית אישר הנאשם שמדובר בדירתו של אחיו שלא נכח במקום. הנאשם חזר ואמר שהם היו שישה אנשים בלבד ושמדובר ב"מפגש אחרי השחרור" ולא "במסיבה" (שם, שורה 31). לדבריו, חלונות הדירה היו פתוחים אך הדלת הייתה סגורה.

אבי הנאשם העיד כעד הגנה. הוא לא היה במקום בעת מתן הדו"ח. לטענתו, עד התביעה הגיע אליו עשרות פעמים בעניין בנייה בלתי חוקית. "כל פעם הפניתי אותו (השוטר - ד.פ.) לכיוון הצדק והוא פנה לצד השני" (ע' 10 לפרוטוקול שורות 29-30). לטענת העד, השוטר "אינו אומר אמת אף פעם" (שם, שורה 30). העד אישר שמדובר בדירה של אחיו של הנאשם.

בסיכומיו בעל פה טען ב"כ הנאשם שיש לזכות את הנאשם מהנימוקים הבאים:

1. הגנה מן הצדק. במקרה דנן הוגש דו"ח אך ורק לנאשם כשאף אליבא דגרסת השוטר, היו מספר אנשים בתוך הדירה שעשו רעש. אי לכך, קיימת אכיפה ברחבת במתן הדו"ח לנאשם.
2. מחדלי חקירה. השוטר לא ערך זיכרון דברים והעיד דברים מהותיים שאינם מוזכרים בדו"ח. הוא לא גבה עדות מאלו שפנו למשטרה להתלונן על הרעש והם לא הובאו לעדות בבית המשפט. בנסיבות אלה, אין מקום לזקוף לחובת הנאשם אי הבאת הנוכחים בדירה בעת מתן הדו"ח כעדי הגנה. השוטר גם נמנע לתעד את האירוע על אף שהיה ניתן לעשות כן בנקל באמצעות הטלפון הנייד שהיה ברשותו.
3. עדותו של השוטר אינה אמינה ומגמתית. מהרשום בדו"ח עולה שראה, כביכול, את הנאשם עם אלוהול בידו. למרות זאת, בעדותו בבית המשפט אמר שאינו זוכר אם הנאשם היה עם אלוהול. הוא לא היה מסוגל לתאר פרט כלשהו לגבי האלוהול בדירה. השוטר לא היה מסוגל להעיד דבר על מוקד המוסיקה מהדירה. הוא סתר את עצמו כשהעיד שקיבל הודעה על המקום ממנו עולה הרעש, אך העיד שזיהה את המקום רק אחרי שהלך אחר מקור הרעש. לשוטר יש מניע להעיד עדות מגמתית על רקע ההיכרות בינו לבין אבי הנאשם במסגרת תפקידו כשוטר.
4. יש לזכות את הנאשם בגין זוטי דברים לפי סעיף 34 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
5. אין לראות בתגובת הנאשם בעת קבלת הדו"ח כהודאה בעבירה. אדרבא, השוטר הוא שפעל לא בסדר והנאשם השיב בתום לב, אם פעל לא בסדר, מדוע לא הוזנה? אולם, הואיל והנאשם לא עבר כל עבירה, יש לראות את תגובתו כטעות במצב דברים לפי סעיף 34 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
6. המאשימה לא הוכיחה רכיבי העבירה. לא הוכח שהיה רעש חזק ובלתי סביר. גם לא הוכח שהרעש הפריע משעה שהמתלוננים לא מסרו עדות ולא הובאו להעיד. לא הובאו ראיות לגבי מכשירי שמע בדירה או שאדם שר או צעק או הפעיל כלי נגינה.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם ולאחר שעיינתי בחומר הראיות ושקלתי ולאחר שהזהרתי את עצמי כי

בעדות יחידה עסקינן, החלטתי להרשיע את הנאשם.

אף אליבא דגרסת הנאשם, בדירה אליה הגיע השוטר באמצע הלילה אחרי חצות, התאספו מספר אנשים על מנת לציין סיום שירות צבאי עם "כיבוד, שתייה ונרגילה וטלוויזיה" (ע' 9 לפרוטוקול שורה 16). אין חולק שחלונות הדירה היו פתוחים.

על פי הרשום בדו"ח ועל פי עדותו, השוטר הגיע לדירה בעקבות קבלת תלונות במשטרה על רעש במקום.

תגובת הנאשם בעת קבלת הדו"ח בה הוא אינו מכחיש ביצוע העבירה אלא מבקש מהשוטר להסתפק באזהרה בלבד, מהווה חיזוק לגרסת השוטר.

הנאשם נמנע מלהביא כעדי הגנה אנשים אחרים ששהו עמו בדירה בתמיכה לטענותיו והמסקנה המתבקשת שלא הייתה בעדותם לתמוך בגרסתו.

הנאשם היה בעת קבלת הדו"ח המחזיק במקום, כשהדירה בבעלות אחיו. אי לכך, הוא אשר נתן רשות לאחרים להיות נוכחים בדירה והוא אשר היה אחראי למפגש במקום. אשר על כן, אין פגם בכך שהשוטר רשם את הדו"ח נגד הנאשם ולא הייתה חובה לרשום דו"ח גם נגד כל אחד מהנוכחים בדירה. הואיל וכן, אין לקבל טענת ב"כ הנאשם לאכיפה בררנית.

תרשומת השוטר כוללת את כל יסודות העבירה ואת כל העובדות הרלוונטיות ואין ממש בטענת ב"כ הנאשם שהשוטר נדרש גם לערוך דו"ח פעולה/זיכרון דברים מעבר לתרשומת בדו"ח. הואיל והשוטר היה עד לאירוע העבירה, די בעדותו ולא הייתה חובה לגבות עדותם של אלו שפנו בתלונה למשטרה על הרעש מהדירה ולהביאם לעדות בבית המשפט.

עד התביעה עשה על בית המשפט רושם אמין והעיד בבירור על כל יסודות העבירה. הפרטים שלא היו זכורים לשוטר, כמו סוג האלכוהול או אם הנאשם החזיק כוס אלכוהול בידו, אינם פרטים מהותיים לעניין ביצוע העבירה. בניגוד לטענת ב"כ הנאשם לא הייתה סתירה בעדות השוטר בעניין זיהוי הדירה כמקור הרעש. על פי עדותו, הוא הגיע לבניין בעקבות התלונות על הרעש ואז הגיע לדירה הספציפית בעקבות הרעש מהדירה. התלונות במשטרה והגעתו של השוטר לדירה הספציפית, מעידות על היות הרעש מהדירה כחזק ובלתי סביר. אמנם השוטר לא תיאר את מוקד המוסיקה, אולם אין חולק שהייתה טלוויזיה אשר באמצעותה ניתן היה להשמיע מוסיקה באמצעות ערוצי מוסיקה או ערוצי רדיו. יתר על כן, במקום בדו"ח המיועד לציון מקור הרעש, ציין השוטר "צעקות". אמנם, השוטר מכיר את אבי הנאשם במסגרת עבודתו, אך אין כל ראייה שהיה באמור להשפיע על עדותו. השוטר הגיע למקום בעקבות תלונות במשטרה על רעש מהמקום ולא מיזמתו האישית.

הואיל והרעש מהדירה היה כה חזק עד לכדי להביא אנשים בסביבה לפנות בתלונה למשטרה, ברור שאין ממש בטענת ב"כ הנאשם לזוטי דברים.

לבסוף, בקשת הנאשם מהשוטר שלא לרשום לו דו"ח על הרעש אלא להסתפק באזהרה בלבד, אינה טעות במצב הדברים לפי סעיף 34 יח לחוק העונשין תשל"ז-1977 כשהנאשם היה מודע לעוצמת הרעש מהמקום ולאפשרות שמדובר ברעש חזק ובלתי סביר.

אשר על כן החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 מרץ 2015, במעמד הנוכחים.